

A Fővárosi Ítéletábrla a dr. Kapás Lilla ügyvéd (.....) által képvlselt I. r. és ... II. r. felperesnek alperes ellen szerződés létre nem jött, illetve érvénytelensége megállapítása, ingó kiadása íránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 22-én kelt 4.G.44.615/2013/50. számú ítélete ellen a felperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 2.000.000 (kettőmillió) forint másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési ítéletet.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az I. r. felperes főtevékenysége üzletszervezés, személyes tulajdonosa, önálló képviseleti joggal rendelkező vezérigazgatója a II. r. felperes.

Az I. r. felperes és a 2007. augusztus 15-én együttműködési szerződést kötött, ehhez 2008. január 18-án az is csatlakozott. A konzorciumi szerződés tőke allokálására, annak felhasználására köttetett, célja legalább 1.200.000 forint tőke felhalmozása és üzleti célú felhasználása volt.

A konzorciumi megállapodás szerint az együttműködésben résztvevő egyes személyek tulajdonában álló eszközök fedezetet képeztek hitelfelvételhez. A szerződés külön-külön tartalmazta a hitelfelvevők, a fedezetet nyújtók, a illetve az I. r. felperes jogait és kötelezettségeit, a szerződéshez való csatlakozás, a nyereségből való részesedés, a szerződés megszüntetése és az elszámolás szabályait.

Az I. r. felperes 2004. év óta üzleti kapcsolatban állt az alperessel, 2010. január 25-én a felperesek és az alperes egy megállapodást írtak alá, az I. r. felperes, mint eladó képviseletében a II. r. felperes, az alperes, mint vevő írta alá azt. A megállapodásban felsorolásra kerültek azok a perben nem szereplő cégek, mint adósok, akik alperessel, mint hitelezővel kapcsolatban álltak és akik többsége az I. r. felperes és a által megkötött konzorciumi szerződéshez csatlakozott. A megállapodás rögzítette a cégek és azok által alperessel kötött szerződések főbb adatait. A megállapodásban szereplő cégek az ... a, a voltak. A megállapodás valamennyi felsorolt cég és szerződés kapcsán rögzítette, hogy a cégek hitelszerződéseit tartalmával, a hiteltartozások megállapodáskori összegével az I. r. felperes tisztában van. Az I. r. felperes készfízető kezességet vállalt a megállapodás szerinti szerződésekben eredő tartozásokért 1.200.000.000 forint összeg erejéig

A III.3.1.1. pont szerint az I. r. felperes és alperes vételi jogot alapítottak a szerződés 2. mellékletében felsorolt, az I. r. felperes tulajdonát képező, alperes jelzálogjogával terhelt eszközökre, a mellékletben a felek által közösen megjelölt vételáron. Alperes a vételi jogával csak akkor élhetett, amikor a megállapodás szerinti kezesség érvényesítésére bármely jogalapon megnyílik a jogi lehetősége, a vételár fizetési kötelezettségét kizárólag a felsorolt hitel- és kölcsönszerződésekből eredő követeléseivel beszámításával jogosult rendezni. Az okirat 4. pontja szerint a II. r. felperes korlátozásokkal vállalt készfizető kezességet az ott megjelölt hitelszerződések adósai kötelezettségei teljesítéséért.

Alperes 2011. február 14-től felszámolás alatt áll, a felszámolóbiztos a 2011. április 17-i levelében a felpereseket tájékoztatta a megállapodás szerinti készfizető kezességről, annak érvényesítéséről.

A II. r. felperes 2011. április 27-én kereste meg személyesen alperes felszámolóbiztosát, s ekkor vette át a levelet. A felszámoló 2011. június 24-i levelében értesítette I. r. felperest, hogy a vételi jogot érvényesítette és az adásvételi szerződés 2011. április 27-én létrejött. Ezt a levelet az I. r. felperes képviselőjében az II. r. felperes 2011. július 5-én vette át.

A 2010. január 25-i megállapodás szerinti készfizető kezesség érvényesítése teljesítése iránt alperes pert indított, a Fővárosi Törvényszék a 28.P.25.347/2011/67. számú ítéletével marasztalta a felpereseket a 2010. január 25-i megállapodás alapján. Az ítélet a Fővárosi Ítéltábla 5.P.21.433/2014/2. számú - a Kúria Pkf.V.25.001/2014/2. számú határozatával helybenhagyott - végzése folytán jogerős.

A felperesek eredetileg jogi képviselő nélkül a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz nyújtottak be kereseti kérelmet, az áttétel folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 2013. június 3-án kelt 4.G.40.866/2013/8. számú végzésével a felperesek részére illetékfeljegyzési jogot engedélyezett és a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, kötelezte a felpereseket az államnak külön felhívásra 150.000 forint eljárási illeték egyetemleges lerovására.

A végzés ellen a felperesek fellebbeztek, az elsőfokú bíróság 15. sorszámu végzésével a fellebbezést hivatalból elutasította. A Fővárosi Ítéltábla a 2013. november 14-én kelt 16.Gpkf.44.594/2013/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság 4.G.40.866/2013/15. számú végzését megváltoztatta, 8. sorszámu fellebbezést érdemben elbírálvá az elsőfokú bíróság 8. sorszámu végzésének a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító rendelkezését megváltoztatta és felhívta az elsőfokú bíróságot a kereseti kérelemmel kapcsolatos érdemi intézkedések megtételére, az illetékfeljegyzési jog tárgyában hozott rendelkezést nem érintette.

Az eredetileg 2012. november 21. napján benyújtott keresetükben a felperesek a régi Ptk. 201.§ (1) bekezdésére hivatkozva elsődlegesen a 2010. január 25-i megállapodás létre nem jöttének, másodlagosan - ha az elsődleges kérelem nem alapos - a megállapodás érvénytelenségének megállapítását kérték, a régi Ptk. 210.§ (1) és (4) bekezdésére, a 201.§ (2) bekezdésére, 235.§ és 236.§-ára, tévedésre, megtévesztésre, feltűnő értékaránytalanságra hivatkozva. Szakértő kirendelését indítványozták, illetve csatoltak igazságügyi írásszakértő véleményt. Részletes előadást tettek a megállapodás kapcsán az adósokként szereplő cégekkel, azok szerződéseivel kapcsolatban.

Alperes a kereset elutasítását kérte, utalt a Fővárosi Törvényszék 28.P.25.347/2011. számú perére, az ott született szakértői véleményekre, melyeket becsatolt, elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott a megtámadási határidő elteltére, a

kezességvállalás kapcsán a feltűnő értékaránytalanság értelmezhetetlenségére, a vételi jog gyakorlása kapcsán iratokat csatolt.

Az elsőfokú bíróság a 4.G.44.615/2013/13/I. számú végzésével a Pp. 157.§ a) pontja, 130.§ (1) bekezdés b) pontja és az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 38.§ (3) bekezdése alapján a felperesek pénzkövetelés iránti kereseti kérelmei vonatkozásában a pert megszüntette, a 13-II. sorszámú végzésével alperes Pp. 157.§ a) pontjára alapított permegszüntetés iránti kérelmét elutasította. Utalt arra, hogy a Fővárosi Törvényszék 28.P.25.347/2011. számú perének tárgya nem volt azonos a jelen per tárgyával, az ott született ítélet ítélt dolgot nem eredményez.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során a Fővárosi Ítéltáblától beszerezte a 28.P.25.347/2011. számú ügy iratait, ... igazságügyi írásszakértő 2012. május 22-i, illetve augusztus 24-i szakvéleményét, ... írásszakértői véleményét és ...okmányszakértői véleményét, illetve a tárgyalási jegyzőkönyveket. A Fővárosi Törvényszék 28.P.25.347/2011/13. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítésre került ... tanúvallomása.

Az elsőfokú bíróság a perben foganatosította ... személyes meghallgatását. Beszerezte ... igazságügyi okmányszakértő szakvéleményét, azt ítélezése alapjául elfogadta. A büntetőiratok beszerzésére vonatkozó felperesi indítványt mellőzte, a jogerősen befejezett perben készült szakvélemények, iratok a perben rendelkezésre álltak. A felperesek által 20. sorszám alatt csatolt levelezést nem értékelte, mivel az a per tárgyát nem képező tényekkel volt kapcsolatos. Mellőzte a felperesek által indítványozott és ... tanúk meghallgatását, utalva arra, a megállapodás aláírása valódisága szakkérdés, a megállapodás létéről való tudomásszerzés és annak időpontja az okirati bizonyítékokkal szemben tanúbizonyítással nem volt megdönthető.

Az elsőfokú bíróság a 2015. szeptember 22-én kelt 4.G.44.615/2013/50. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül 10.000.000 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra egyetemlegesen 1.479.000 forint feljegyzett illetéket.

Az elsőfokú bíróság a régi Ptk. 205.§ (1) bekezdése, 272.§ (1) és (2) bekezdése és a 375.§ (1) bekezdése felhívása után utalt arra, vizsgálta, hogy a 2010. január 25-i „Megállapodás” elnevezésű okiratot a felperesek írták-e alá, illetve hogy a felperesi aláírások manipulációval kerültek-e rá az okira, ezen kérdések eldöntése szakkérdés volt. Utalt a 28.P.25.347/2011. számon folyamatban volt perben beszerzett, ..., ..., ... által adott szakvéleményekre, illetve az általa kirendelt ... igazságügyi ujjlenyomat és okmányszakértő véleményére. Utóbbi szakvélemény megerősítette és szakvéleményét, azaz, a perbeli okira a II. r. felperes aláírása nem manipulációval került rá, hamisításra utaló nyomok nem voltak fellelhetők. A szakvélemény aggálytalan volt, kiegészítése nem volt indokolt. A megállapodás létrejötte szempontjából a felperesek által csatolt ingóságokra, azok tulajdonjogára vonatkozó további iratoknak nem volt relevanciája. Az ingók kiadása iránti igény kizárólag a szerződés létre nem jötte, érvénytelensége megállapítása esetén, jogkövetkezményi keresetként lett előterjesztve. A megállapodás létrejöttét a konzorciumi megállapodás is alátámasztotta, illetve részben a II. r. felperes személyes meghallgatása is.

A másodlagos kereset kapcsán az elsőfokú bíróság a Ptk. 201.§, 210.§, 235.§, 236.§-ai ismertetése után kifejtette, a felperesek állítólagos tévedésüket már 2011. április 27. napján a felszámolóbiztos leveleiből, de legkésőbb 2011. július 5. napján felismerhették, a megtámadási határidő ekkor megnyílt, a keresetlevelet azonban csak 2012. november 21. napján nyújtották be, így elkésztésként a másodlagos kereseti kérelem is elutasítandó volt. A megállapodásban foglalt konstrukció egyébként a konzorciumi megállapodás leképezése volt, tévedés, megtévesztés fel sem merülhetett, a készfizető kezességvállalással kapcsolatban értelmezhetetlen a feltűnő értékaránytalanság.

A Pp. 78.§ (1) és (2) bekezdése, illetve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés c) pontja, és (3), illetve (6) bekezdése alkalmazásával mérsékelt összegű perköltség viselésére kötelezte felpereseket az alperes javára, tekintettel volt arra, hogy a per megszüntetése iránti kérelmet terjesztett elő alperes, majd a felperes beadványaira tett kizárólag észrevételeket. Bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a szakértői bizonyítás megállapításait elfogadta, így a pertárgyérték szerinti jogtanácsosi munkadíjat csökkenteni kellett a ténylegesen elvégzett munkával arányosan.

Az ítélet ellen a felperesek nyújtottak be fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatását kérték a keresetüknek történő helyt adás mellett, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, lényeges eljárási szabálysértések és helytelen jogi következtetések miatt.

Kifejtették, az elsőfokú bíróság érvelése több ponton hibás, a tényállás téves, bizonyítékokkal ellentétes, ellentmondásos. A bizonyítási indítványokat az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, csak a perben kirendelt okmányszakértő véleményét vette figyelembe, az egyoldalúan hozott ítélet jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság eljárásjogi jogszabályt sértett amikor a 28.P.25.347/2011. számú ítéletre hivatkozott, az ottani ítélet nem vehető figyelembe, azzal szembeni felperesi fellebbezés eljárási okok miatt nem került elbírálásra. Az elsőfokú ítélet mérlegelési szempontrendszere sem felel meg a bírói gyakorlatnak, hiteltérdemlő az olyan adat, mely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma alátámasztott, önmagában, illetve más adatokkal egybevetve alkalmas a vele igazolni kívánt tény alátámasztására. Utaltak a bizonyítási kötelezettségre, a bizonyítási teherre, a Pp. 3.§ és 164.§-aira, s arra, az elsőfokú bíróság nem adott lehetőséget rá, hogy bizonyítsák, a szerződés lényegi részét képező mellékletekben foglaltak nem valós tartalmat hordoznak, a szerződésben foglalt adatok nem felelnek meg a valóságnak. Nem volt megfelelő bizonyíték arra nézve sem, hogy a felperesek írták alá a szerződéseket, s arra sem, hogy a szerződés tartalma valóságos volt. Valótlan az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a szakvélemények egyező megállapításokat tettek, azok más-más megállapításokat tartalmaztak. ... írásszakértő fénymásolt megállapodást vizsgált, a szakértő az írásképet vizsgálta, s azt állapította meg, hogy a vitatott iraton olvasható, kérdéses névaláírásokat azonos személy, de nagy valószínűséggel nem a névvisező - ... - írta. ...okmányszakértő az aláírás papírra kerülésének technikáját vizsgálta, azaz okmánytechnikai szempontokat, megállapítva, a kérdéses lapoldalakon található aláírások nem készülhettek kézírással, az aláírások számítástechnikai környezetben készültek. A bírálatra átadott 8 darab lapoldal gépelése, a be nem tartott gépelési szabályok, a szövegszerkesztő program által ajánlottak figyelmen kívül hagyása nem profi gépelőre engedett következtetni. ...okmányszakértő már akként nyilatkozott a 2013. május 7-i szakvéleményében, hogy a kérdéses lapoldalakon lévő aláírások kézírással, írópasztával készültek, javításra, hamisításra utaló nyomokat nem észlelt. ... igazságügyi szakértő ... írásszakértővel egyezően azt vizsgálta, hogy az aláírások mely személytől származhatnak, s megállapította, hogy a ...kékszínezékű, golyósíróval írt névaláírások tőle származnak. A szakértő II. r. vádlottként említette a II. r. felperest, mely rá nézve súlyosan sértő és megkérdőjelezi a szakvélemény szakmaiságát. A szakvélemények így ellentmondásosak, ... megállapítása szerint az aláírások nem ... származnak. szakértő nem azt vizsgálta, hogy az aláírások kitől származnak, hanem azt, hogy azok hogyan kerülhettek az okiratra. A szakértő megállapította, hogy a 2010. január 25-ével készült megállapodás eredeti, azon az iratok hitelesítését kék színezőpasztával töltött golyóstollal, kézírással végezték. A II. r. felperes írása nem manipulációval került az iratokra, hamisításra utaló nyomok nem lelhetők fel. A szakvélemény nem állapította meg, hogy ... származik a névaláírás, így az ítélet tévesen hivatkozott a szakértő ezen megállapítására. A szakvélemény kiegészítése - különös tekintettel ... szakvéleményére - indokolt lett volna a többi bizonyítási indítvány elfogadásával együtt. A konzorciumi megállapodás léte nem támasztotta alá a felperesek által vitatott megállapodás létrejöttét, a felperesek a konzorciumi megállapodással ellentétben a jelen perben vitatott megállapodást nem kívánták megkötni, azt nem írták alá. Lényegi különbségek voltak a megállapodások között, a jelen perben az csatlakozása

bizonyított, a többi társaság vonatkozásában ilyen iratok nem kerültek elő. A szerződések között jelentős különbségek voltak, téves azon ítéleti megállapítás is, hogy 2011. április 27-én felperesek tudomást szereztek a perbeli megállapodásról, a megállapodásra csupán a II. r. felperes által átvett levél hivatkozott. Az eljárás elhúzódása is sérelmes. A felperes hivatkozott az általa benyújtott bizonyítékokra, illetve bizonyítási indítványaira, és kifogásolta azok mellőzését. Vitatta az ítéletben meghatározott pertárgyértéket, kérte az illeték és a perköltség felülvizsgálatát, azzal, az alperes részére megállapított perköltség eltűzött. Az ítélet megváltoztatása, illetve hatályon kívül helyezése esetére is kérte a perköltségben alperest marasztalni.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperesek másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, az elsőfokú bíróság a tényállás teljes körű feltárását elvégezte, helyesen mérlegelte a bizonyítékokat, a felperesi fellebbezésben írtak cáfolhatók, az ítélet szinte kizárólag objektív szakvéleményeken alapult. A felperesi indítványra került a perben szakértő kirendelésre, további szakértést a felperes már nem kért, jelen eljárásban pedig már nem kérhet. A 28.P.25.347/2011. számú ítéletet nem bizonyítékként, csupán az indokolás részeként idézte az elsőfokú bíróság, megindokolva, hogy a büntetőeljárás iratanyagának beszerzését miért nem találja szükségesnek. A 28.P.25.347/2011. számon hozott ítélet jelen eljárásban már nem vonható kétségbe. Az elsőfokú bíróság mérlegelési szempontjai helytállóak, a bizonyítás a felpereseket terhelte, a szakvélemény a felperesi előadást cáfolta. A megtámadási határidő eltelt, ebben a vonatkozásban is helytállóak az elsőfokú bíróság megállapításai.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

A jelen ügyre alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 200.§ (1) bekezdése, 205.§ (1) bekezdése és 272.§ (1) és (2) bekezdése, valamint 375.§ (1) bekezdése felhívása mellett a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítékok megfelelő értékelésével hozott az elsőfokú bíróság határozatot, a tényállást lényegileg helytállóan megállapítva, helyesek voltak levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

Az elsőfokú bíróság a 28.P.25.347/2011. számon folyamatban volt perben készült szakvélemények felhasználásával, de döntő módon az általa kirendelt ...ujjlenyomat- és okmányszakértő szakvéleménye alapján hozta meg határozatát. Az egyéb peradatok által alátámasztott szakvélemény aggálytalan volt, annak kiegészítését a Fővárosi Ítéltábla sem látta szükségesnek, különös tekintettel arra, hogy ...igazságügyi írásszakértő a 2012. május 22-i, felperesek által hivatkozott szakvéleményét 2012. augusztus 24-én módosította, ... a 2012. november 29-ei szakvéleményét ugyancsak módosította 2013. május 7-én. Az eredeti okiratokat vizsgáló ... és ...szakértők véleménye a ... és ... által módosított szakvéleményekkel egyezően igazolta a felperesek által vitatott tényeket, azaz, hogy a vitatott szerződés létrejött, azt ... írta alá. Az elsődleges kérelem így alaptalan.

Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a 2010. január 25-i szerződés létrejöttét egyéb körülmények is alátámasztják, például a konzorciumi megállapodás és a vitatott szerződés által megfogalmazott célok, a szerződések szövegezése. Maga a felperesi fellebbezés is utal arra, a konzorciumi megállapodás VI.4. pontja is az I. r. felperes készfizetői kezességét tartalmazza a hitelfelvevők tartozásaiért. A további szerződések vizsgálata a jelen pernek nem képezte tárgyát, így sem az ... csatlakozásán túlmenő további belépők nyilatkozatai, sem a felperesek által felhozott, az ingóságokkal kapcsolatos eltérések vizsgálata nem képezte a jelen per tárgyát. Így helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság ebben a körben is a további bizonyítást és megfelelően indokolta a felperesi bizonyítási indítványok mellőzését.

A fellebbezéssel ellentétben az elsőfokú bíróság nem a bizonyítékok körében vette figyelembe a 28.P.25.347/2011. számú perben hozott ítéletet, hanem csupán indokolásában utalt az ottani megállapításokra. A felperesi állásponttal ellentétben egyébként a meghozott ítélet nem hagyandó figyelmen kívül, függetlenül attól, hogy a jelen perbeli felperesek fellebbezése nem került érdemben elbírálásra, hanem elkészttség miatt elutasításra került.

Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette a másodlagos kereseti kérelem elkészttségét is, a felperesi fellebbezés ugyan hivatkozik a 2011. április 27-i időpont téves voltára, de nem cáfolta az elsőfokú ítéletben a Ptk. 201.§, 210.§, 235.§, 236.§-a felhívása mellett rögzített azon tényt, hogy a 2011. június 24-én kelt felszámoló levelet 2011. július 5. napján a II. r. felperes átvette, egyebekben az átvételt tértivevény igazolja. Nem cáfolható az sem, hogy a felperesi keresetlevél 2012. november 21. napján került benyújtásra, ennek folytán a megtevesztésre, tévedésre, illetve feltűnő értékárytalanságra vonatkozó felperesi hivatkozás elkésztetten történt.

Megjegyzzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsődleges és másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatos felperesi tényelőadás ellentmondást, egymást kizáró állításokat tartalmaz.

A pertárgyértékre figyelemmel nem volt eltúlzott az elsőfokú bíróság által megállapított elsőfokú perköltség sem.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése, a Pp. 239.§-a és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte az eredménytelenül fellebbező felpereseket alperes javára a mérlegeléssel, mérsékléssel megállapított ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség, valamint az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt, államnak járó fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2016. január 20. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.

bíró

A kiadmány hitelél:

Gesztesi Diana

tisztviselő